

стїе-то на единъ Самодържець, кой-то въ врьмя-то на едно бурно царство, ся е старалъ за благополучіе-то на подданицы-ты си, и кой-то ся е трудилъ съ успѣхъ; на участіе-то на едно лице, кое-то жертвовало живота си за спасеніе на съгражданы-ты си; на участіе-то на единъ народъ, кой-то прѣдпочита по добръ да умре свободенъ, а не да живѣе въ робство.

(Райналъ).

14. Власть на Музыкѣ-тъ

Живописаніе-то, ваятелство-то (каменодѣліе-то), поезія-та даватъ вдѣхновеніе-то си на нѣкой много или малко ясны или опрѣдѣлены прѣдмѣты; нѣ музыка-та, свободна и нѣлювластна, сама стига за сичкы-ты вдѣхновенія; тя съ едно прѣхвъркване качва на нѣкое мѣсто, спорѣдъ угодѣтъ си, и направа да ся роди отъ ничто едно магическо прѣбивалище, кое-то привлича нѣтъны-ны любители; зачто-то (явленіе просто) колко-то художества-та ся виждатъ да ся въздигатъ и разголѣмяватъ, толкова имъ ся лишаватъ срѣдства-та на порѣвнованіе-то, тыи, по-вече-то сѣ едно прѣписване, а не нѣкое божественно явленіе; съдружватъ ся, за да кажемъ тѣй, съ първѣ-тъ мысль на създателя, и, като припятствуватъ покорно на Негово-то Всемогущество, зѣдържватъ на видимыя свѣтъ типове ты на красотѣ-тъ. Платонъ глѣдаше въ музыкѣ-тъ едно управленіе на идеално добро и го пѣзоваваше законъ. Музыка-та объема въ себе си вдѣхновеніе-то и смѣткѣ-тъ, мелодіѣ-тъ и гармоніѣ-тъ, образъ тѣ и мѣр-